

FELSŐKRISZTINA

1998. HÚSVÉT

Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 156-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 7, 8 és este 6 órakor
Vasárnap reggel 8, 9, 11, 12, este 6 és 7 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken
délelőtt 9-12, délután 15-16 óráig

Fehérvasárnap

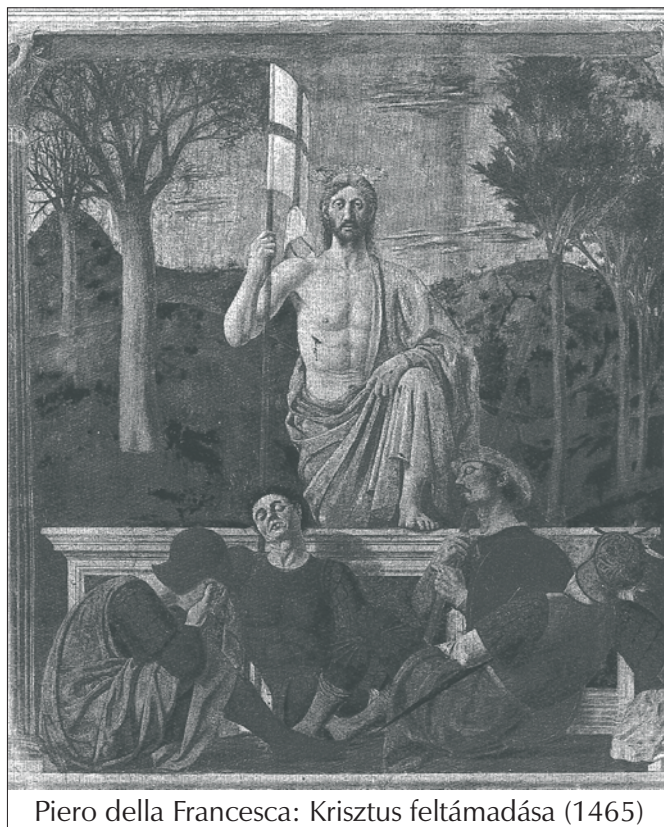
A húsvét utáni első vasárnap - fehérvasárnap. Honnan az elnevezés? Mit is jelent?

A frissen megkereszteltek húsvét hajnalán fehér ruhába öltöztek és égő gyertyával vonultak a keresztelő kápolnából a templomba, hogy részt vegyenek az első szentmisén. A fehér ruha az ártatlanságnak és a keresztségben kapott kegyelemnek volt a jelképe. Nagyon fontosnak tartották, hogy a keresztségben nyert ártatlanságot halálukig megőrizzék.

A megkereszteltek ebben a fehér ruhában vettek részt a szentmisén és úgy járultak szentáldozáshoz. Ezután sem vették le mindjárt, hanem húsvét hetében végig abban jártak. Ők voltak a keresztény közösség díszei. Ezen a héten minden reggel korán megjelentek a szentmisén, délután pedig körmenetben vonultak a keresztelő kúthoz. Úgy jártak a hívek között, mint megtestesítői annak az igazságnak, hogy Krisztussal új életre támadtunk fel. Húsvét után, szombaton utoljára jelentek meg fehér ruhában a keresztelő templomban. Itt vetették le a fehér ruhát, amelyet azután a templom kincstárába helyeztek, mint a keresztség emlékét, de egyúttal a keresztégi fogadás bizonyosságát is. A következő napon, vasárnap, Rómában például Szent Pongrác templomába mentek, és ekkor jelentek meg újból rendes ruhájukban. Ezzel azt jelezték, hogy már teljes jogú keresztények. Szent Pongrác temploma nagyszerűen illett a hűség és elkötelezettség gondolatához. Szent Pongrác tizennégy éves gyermek volt, aki fiatalon vérével pecsételte meg keresztségi fogadalmát, meghalt Krisztusért. Őt tartották és tartják ma is a hűségeskü védőszentjének.

Mi is, ha kereszténynek valljuk magunkat, őrizzük meg a megszentelő kegyelmet, a lélek tisztaságát és hűségünket egyházunk közösségéhez!

Márton atya

Piero della Francesca: Krisztus feltámadása (1465)

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ESEMÉNYEI NAGYBÖJTEN ÉS NAGYHÉTEN

Hamvazószerdával kezdetét vette a nagyböjt, a bűnbánat ideje. Ebben az önvizsgálati időszakban **képviselő-testületünk tagjai lelkigyakorlaton vettek részt Bajóton, Márton atya vezetésével.** A mostani összejövétel folytatása volt a tavalyinak. Akkor Blankenstein Miklós atya a plébániai közösségépítésről tartott elmélkedést. Az idei lelkigyakorlat vezérgondolata a „*hol tartunk, hogyan tovább?*” volt.

folytatás a 2. oldalon

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ESEMÉNYEI NAGYBÖJTEN ÉS NAGYHÉTEN

folytatás az 1. oldalról

A résztvevők a pozitív változások és a problémák figyelembevételével fogalmazták meg a tennivalókat plébániánkon.

Engedjük, hogy a Lélek munkálkodhasson bennünk!

*

A tavaszi nagytakarítás után immár ragyogóan tiszta templomban **avatta fel Márton és István atya legkisebb ministránsainkat.** A négy leány és fiú szeptember óta készült arra, hogy miután sikeresen vizsgát tett, ezen túl szorgalmasan, összeszedetten segédkezzen az oltár körül. Ebben a tanévben másodszer avattunk ministránsokat, s illő, hogy név szerint is megemlítsük őket és felkészítő dékánjaikat: **A felavatott ministránsok:** Pásztor Noémi Virág, Temesvári Anna, Temesvári Mária, Temesvári Katalin, Szerdahelyi Miklós, Horváth Botond, Köllöd Noémi., Béres Borbála, Hernády Eszter, Mészáros Gábor, Jakubecz Gabriella, Bóni Péter és Végvári Balázs.

A felkészítő dékánok: Babicsné Gyimesi Zsuzsanna, Hauser Balázs, Babics Balázs, Rajncsák Dávid és Ritvay Zoltán. A dékánok munkáját köszönjük, az ifjú ministránsokért pedig imádkozzunk, hogy szolgálatukat állhatatosan, szorgalmasan végezzék.

*

Megváltásunk ünnepére készülődve március 27-én **az iskolai hittanos csoportok vezetésével jártuk a keresztutat.** Hitoktatóink nevelő munkáját dicséri a gyermekek összeszedettsége, áhítata, imádságos lelkülete, mellyel végigjárták Üdvözítőnk szenvedésének állomásait.

*

Virágvasárnap ünnepét a **ministránsok** és az **ifjúsági énekkar** szereplése tette még szebbé. **Szólásainknak** külön köszönjük, hogy a megszűnt felnőtt kórus

helyébe lépve az esti szentmise ünnepi liturgiájában is szerepet vállaltak.

Az este 7 órás szentmise után **gitárosaink tartottak nagyböjti áhítatot** Madocsay Ákos Emil vezetésével. Az elmélkedések, imák, melyeket gondosan összeállított dalok foglaltak keretbe, segítettek a jelenlevő mintegy száz fiatal és kevésbé fiatal az önvizsgálat elindításában. Az áhítat a **l a p g o n d o l a t á t z á r ó** elmélkedésében Szabó Tamás atya úgy fogalmazta meg, hogy szabaduljunk meg rossz, megrögzött szokásainktól és ehhez kérjük Jézus segítségét. *Vizsgáljuk meg magunkban, mi az ami Istentől való, s azt kövessük, és mi az ami nem Istentől való, s azt hagyjuk el.*

*

A nagyhét első három napján **Lipp László atya tartott lelkigyakorlatot** templomunkban. Beszédeiben lelkiismeretvizsgálatra buzdított bennünket. Vajon valóban napunk első gondolata-e Jézus? Engedjük-e felnövekedni bennünk Őt? Napjaink, életünk kisebb-

nagyobb árulásaival hányszor válunk „Júdásává”?

*

A lelki előkészületet követően egyházközségünk Urunk szenvedését, kereszthalálát és feltámadását ünnepelte. Sokak munkája tette széppé és emelkedetté az ünnepet. Külön köszönet illeti a **Szólát**, mely színvonalas éneklésével járult hozzá a szertartások és az esti lamentációk áhítatához. A **Tőkés Tünde** által vezetett ifjúsági kórus méltó módon pótolta a feloszlott felnőtt kórust s vált templomunk énekkarává. Köszönet Tündének, a szólistáknak és az énekkar minden tagjának a szép éneklésért. Hasonló módon köszönjük **ministránsaink** szolgálatát és a dékánok, elsősorban **Hartmann Erika, Hartmann Kristóf, Szabó István és Ritvay Zoltán** szervező munkáját. Köszönjük a **cserkészek** és vezetőik, **Vajna László és Horváth Ádám** segítségét a körmenet megszervezésében és lebonyolításában.

Béres György

Az idei ministránsavatás

GONDOLATOK A TÉRKÉPRŐL

A nagybőjti számunk 10. oldalán volt látható plébániánk területének térképe, **vastag vonallal elhatárolva** a szomszédos egyházközségektől. Egyházi, egyházkormányzati s egyéb, nemcsak gyakorlati okokból nyilván szükséges az érsekség-egyházmegye-espereskerület-plébánia-terület szerinti hierarchikus felosztás, de tudjuk, hogy egy-egy plébánia vonzás- és hatásköre (főleg Budapesten és a nagyvárosokban) korántsem esik egybe a szigorúan vett, határokon belüli területtel. Ha így lenne, régen rossz lenne, az egyházközség nem lenne más, mint - Hamvas Béla szavaival élve - olyan rideg „tér”, mely „minden esetben pontos vonalakkal határolható, területe négyzetmilliméterre kiszámítható és melynek alakja körzővel és vonalzóval megrajzolható”. A „hely” viszont szerinte (lásd: Hamvas Béla: *Az öt géniusz*) az, melyet az ember sajátjának érez, melynek „nemcsak fizikája, hanem metafizikája is van. Ezért pontosan nem is határozható meg (...), nincs is tudománya, ellenben van költészete, művészete, mítosza” - esetünkben szeretetteljes, összetartó vallási közössége. S ennek kritériuma nem az, hogy valaki a Hegyalja út páros vagy páratlan oldalán lakik, s nem mondhatjuk, hogy a Lejtő utcai lakos hozzánk tartozik, a Meredek utcai pedig nem. Ahogy például a Mezőség is jóval több, mint egy

megye vagy egy közigazgatási terület, úgy a plébánia sem csupán a lakhely szerinti egyházi szolgáltatás hivatala és kultikus gyülekezőhelye, de még csak nem is a hozzá tartozó területen lévő iskolák, kórházak és szociális otthonok lelkipásztori központja. Jóval több ennél: imádkozó, kegyelmet kérő és kegyelmet továbbító, a jó hírt megélő és szóban és tettekben a lakóhelyen túlra is közvetítő istenhívó emberek közössége.

Mindez akkor is igaz, ha például a budapestiek közül sokan nem a lakhely szerinti plébániát választják, hanem például a korábban megszokottat, vagy a barátok révén megtaláltat. Gyakran - érthető okokból - máshová járunk misére (pl. a kirándulók a HÉV-hez, a pályaudvarhoz közeli templomba vagy a késő esti belvárosi misékre). De a hál' Istennek szaporodó egyházi iskolák is *elviszik* vasárnaponként a diákokat meg szüleiket. S bizony, egy-egy karizmatikus pap is sokszor magával hozza (ill. viszi) korábbi híveit. Csak egy példa: mikor Antal atyát rövid időre hozzánk helyezték, sokan *átpártoltak* hozzánk Farkasrétről, olyan „komoly áldozat” árán is, hogy két villamosmegállót (3 percet!) kellett tovább utazni. Sokan egy-egy szép zenés nagymise vagy egy tudós teológus beszéde miatt mennek más templomba. Persze, gyakori az is, hogy valakinek nem tetszik a saját

papja (úgymond túl mogorva, nem tud a gyerekekkel bántani, túl szigorú elvárásaiban, nem a gusztusa szerint prédikál), s ezért pártol át máshova. Könnyen válogat, míg teheti: hasonlítva ahhoz az *anyukához*, aki félveként más iskolába íratja gyermekét, mert nem elégedett az osztályfőnökkel meg a tanári karral, meg hát másutt emelt szinten van az angol, a számítástechnika meg a balett. Közben a gyermek, mire kijárja a nyolc osztályt, egyedül marad, barátok nélkül s nem kötődik egyik iskolához sem.

Az is igaz, hogy Budapesten előbb-utóbb elkerülhetetlen lesz a plébániák összevonása s lelkipásztori központok létrehozása. A lényeg azonban változatlan marad: *valahová tartozni kell*, mely azt is jelenti, hogy kollektíven arra törekszünk, hogy a közösségben mindenki „jól érezze magát”, nemcsak a hívek, hanem mondjuk a pap is. Hogy mitől jó még egy egyházközség, azt sokféle teológiai, statisztikai és szociológiai adattal lehetne jellemezni, s talán egyszer erről is érdemes lesz szólni. Az egyik gyakorlati ismérv az lehet, hogy ott olyan a közösség és olyan élmény a szentmise, ahová mindig szívesen megyünk. Mert plébánosok, káplánok jönnek-mennek, de a hívek közössége, mint az Egyház misztikus testének „helyi csoportjai” állandóak.

-szá-

HÍREINK

KARITÁSZ hírek

A raktár minden hónap első és harmadik szerdáján délután 4-től 6-ig tart nyitva. Ingyenes jogi tanácsadás minden hónap első csütörtökjén du. 1/2 6-tól 7-ig vehető igénybe.

Apor Vilmos Idősek Klubja

Április 23-án, csütörtökön kirándulást szervezünk Máriamakkra. Találkozás a 21-es autóbussz normafai végállomásánál reggel 9-kor.

Cserkészeink fogadalomtételére április 25-én szombaton a 6 órai szentmisén kerül sor.

Elsőáldozás május 17-én a reggel 9 óras diákmisén lesz.

SOHA VISSZA NEM TÉRŐ ALKALOM

Mikor kezdődött?

Elődeink, az 1930-as évek itt élő hívei nagyszabású tervbe kezdtek: a Székesfőváros által használatba adott háromszögletű telken templomot, kultúrházat és paplakot terveztek. 1934-ben anyagi okokból egy kisebb templom építése kezdődött meg, amely később a közösségi ház szerepét töltötte volna be. 1939-ben épült a plébániaház, ebben ma a papok és a sekrestyés lakása, a plébániai iroda és egy tanácsterem van.

A háromhajós, háromtornyú nagy templom építése 1941-ben kezdődött, a háború miatt azonban csak az altemplom készült el. A háború utáni helyzet a templom befejezését már nem tette lehetővé. Az altemplomot egy szövetkezetnek raktár céljára ultalták ki, majd a 60-as évek közepén az Állami Egyházügyi Hivatal közbenjárására a szövetkezet tulajdonába került. Az ezért kapott pénzt a színes üveglablakokra és az oltár mögötti rész kialakítására fordított, mert a kis templom szűknek bizonyult.

A három körívben végződő altemplom tetején, a szentély és a két oldalkápolna helyére szolgáltató házat építettek. Ezt az építész - úgy tudni - olyanra tervezte, hogy egyszer templommá lehessen továbbépíteni. Később a templomhajó helyén mulatót alakítottak ki. Ennek bérloje a fodrászat és a cukrászda megszűnése után bővítette a diszkót és emeleti termeket is kialakított.

Mi a mai helyzet?

A kb. 40 m²-es tanácsterem szűk ahhoz, hogy a hittanosok asztalokon és ne a térdükön írjanak, valamint kevés ahhoz, hogy a ministráns- és cserkészek foglalkozásai, az énekkari próbák, a Caritas- és egyéb összejövetelek ütközések nélkül megtarthatók legyenek. A torony statikai állapota miatt a harangozást korlátozni kellett. Az elavult fűtést hatékonyabbra kellene cserélni. A

sajnálatosan növekvő paphiány miatt nem sokáig számíthatunk arra, hogy a vasárnaponként 6 szentmise lesz templomunkban.

A múlt évben a képviselő-testület építészei elkészítették kis templomunk bővítésének látványtervét. Az oltár mögötti részt kereszthajóként lehetne kiszélesíteni, a sekrestyét áthelyezve, mellette közösségi ház épülhetne. A hívek templomfelújításra szánt havonkénti adományaiból 3 millió forint gyűlt össze az egyházközség külön számláján.

Ez épült volna a ma is álló alapokra...

A közelmúltban az altemplomon lévő épület bérloje bezárta a mulatót. A tulajdonos kft 1998. tavaszán felajánlotta megvételre az épületet. A vételár, melyet a felkért szakértő készülő értékbérlése alapján állapítanak meg, várhatóan több száz millió forint lesz.

Mit szeretnénk?

A nagyszerdai épületbejárás során kiderült, hogy az igényes belső kialakítású földszinti rész a bútorzat cseréje és felszentelés után egy hónapon belül megfelelő méretű templomunk lehetne. Az altemplomban urnatemető alakítható ki, amelyre a közelben a Bartók Béla úti Szt. Gellért vagy a Petőfi-híd budai végénél lévő Magyar Szentek templomában lehet szép példákat látni. A modern

fűtéssel, szellőzéssel, nagy konyhával és étellifttel ellátott épület emeleti termei a közösségi ház céljára lennének alkalmasak.

A képviselő-testület rendkívüli ülésén egyhangúlag úgy határozott, hogy ezt a soha vissza nem térő alkalmat meg kell ragadnunk. Meg kell próbálnunk az épületet megvásárolni, nehogy egy más, tőkeerős beruházó 3-4 emeletes szállodat vagy shopping centert építsen a telken. A templomi célgyűjtések eredményénél nagyságrendekkel nagyobb összeg előteremtésére pénzügyeseink tettek javaslatot.

Hogyan lehetne?

Először fel kell mérni, hogy az egyházközség tagjai támogatják-e az altemplom vissza- és a felépítmény megvásárlását. Nem lelkes szavazásra van szükség, hanem nagy anyagi áldozat vállalásának előzetes kifejezésére. A majdani befizetés egyik módja lehet az Egyházmegyei Templomépítési Alapítványnak történő átutalás, ami a vállalkozók számára kedvező.

Amennyiben a vételár készpénzben kifizetendő első felének jelentős része írásos nyilatkozat formájában összegyűlik, akkor lesz lehetőség az egyházmegyétől hitelt vagy segílyt kérni. A vételár másik felének és a hitelnek törlesztésére az urnahelyek eladásából ill. előzetes lekötéséből befolyó pénz szolgálna. Az altemplom megfelelő átalakításáig az urnák a jelenlegi templom oldalfülkéjében nyernének méltó elhelyezést.

A templom építése az előző generáció adományaiból kezdődött. A mai helyzetet nekünk kell megoldani. Amit szeretnénk, az egy nagyobb templom. Ezt lehetne megvalósítani a felajánlott épület megvásárlásával. Az istenháza illő külső kialakítása, a befejezés a következő generáció feladata lesz. Ha mi is elvegezzük a magunkét...

ARCKÉPCSARNOK

Aki a gitáros misét mondja

Leginkább a gitáros misékről ismerhetjük dr. Szabó Tamás atyát, aki már második alkalommal folytat kisegítő szolgálatot plébániánkon. Először 1994-95-ben, majd 1996-tól folyamatosan, mint az egyházközségünk területén levő Vatikáni Nunciatúra titkára végzi munkáját. Beszélgetésünkre a virágvasárnapi gitáros mise passiójának próbája előtt került sor, ami jól tükrözi a fiatalokkal fenntartott élő kapcsolatát. Honnan érkezett a nunciatúrára?

Tanulmányaim befejeztével egyházmegyémbe, a Győri Szemináriumban kezdtem egyháztörténetet tanítani. Doktori címetem is ebben a tudományágban szereztem. Különösen a XIV-XVII. század története foglalkoztat: az avignogni fogság, a nyugati egyházszakadás, a reformáció, és a tridenti zsinat önmagukban is nagyon érdekes események.

Mennyire tud a titkári feladatok

mellett a tanítással és a lelkipásztori teendővel is foglalkozni?

Győrben heti egy napot töltök, ez jelenti jelenleg a tanítást. Itt a plébánián a rendszeres misézés mellett részt veszek a gyóntatásban is. Örömmel tapasztalom, hogy milyen nagy igény van erre. A bűnbánat szentségéhez való viszony jól jelzi, ki mennyire veszi komolyan vallását. A plébánián kívül is többekkel tartok rendszeres lelkipásztori kapcsolatot.

Hogyan lesz valaki a nunciatúra titkára, milyen feladatokkal jár ez a megbízás?

Első sorban az olasz nyelv ismeretére van szükség. Tanulmányaimból hat évet Rómában tölthettem, tudományos fokozatomat is ott szereztem. A második alkalommal Acerbi nuncius úr személyes felkérésére kerültem a nunciatúrára. Legfontosabb feladataim Magyarország és a Szentszék közötti folyamatos

tárgyalásokkal kapcsolatosak; általános titkári teendőket, irodai munkát végzek.

Szívesen jár-e Apor Vilmos téri templomunkba?

Igen. Győri egyházmegyésként különösen nagy örömmel vettem részt Apor Vilmos püspök boldoggá avatási eljárásában. Ez is kapocs, ami ideköt, hiszen a tér elnevezésén kívül már egy szobor is hirdeti a vértanú püspök példáját.

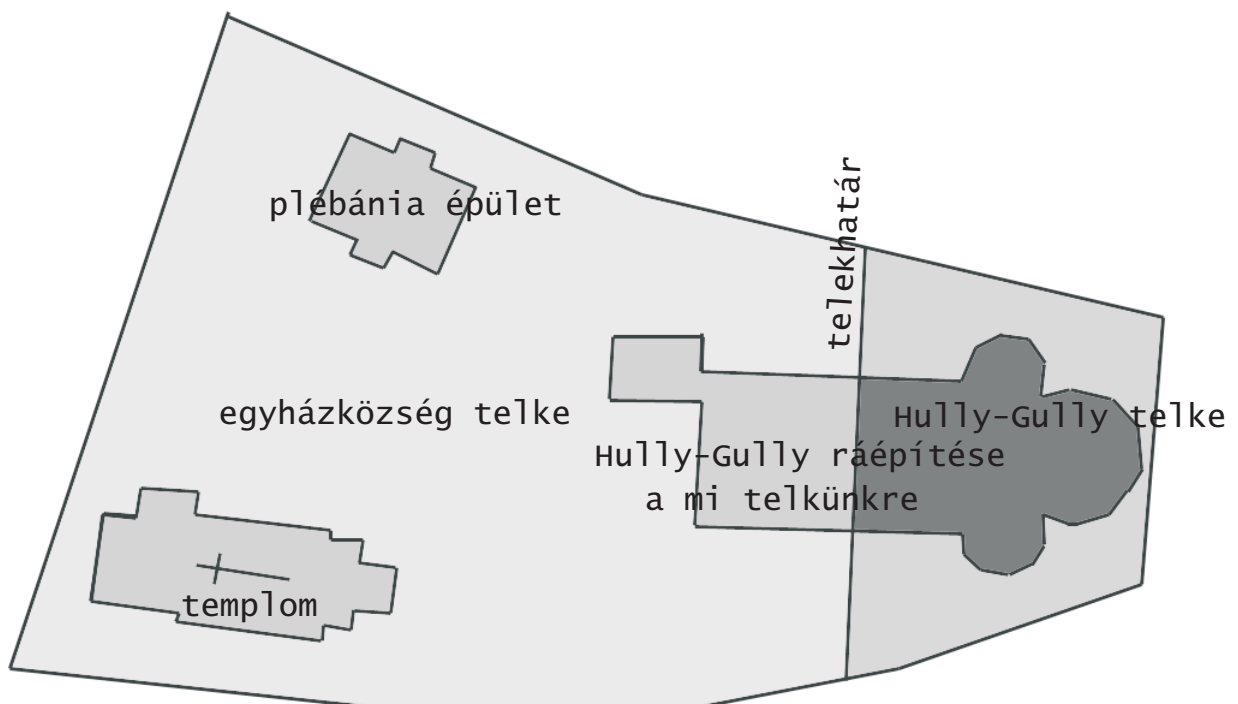
Milyen feladatokat tartana fontosnak plébániánk életében?

Külsőként nincs elég nagy rálátásom ezt megítélni. Tanács helyett inkább egy kívánsággal élnék: utánpótlásra, minél több fiatalra van szükség, hogy a plébánia és egyházunk a jövőben is élő közösséget alkothasson.

Munkájához további sikereket kívánunk, és reméljük, hogy még sokáig találkozhatunk templomunkban!

M.F.

Az eredeti templomtelek mai állapota

IRODALOM

Krisztus győzelme a halál felett a kereszténység legnagyobb misztériuma. A húsvét szent titka beragyogja egész életünket. Krisztus feltámadásába vetett hitünk mély meggyőződés, mely földi életünk során végigkísér bennünket. E szilárd meggyőződés az, melyet semmiféle „tamaskodás” nem ingathat meg, ez az, ami segít életünk nehézségeit leküzdeni, ez a meggyőződés ad végső értelmet mindennek e világon.

E szilárd hitről ír versében a közelmúltban elhunyt, sajnálatosan kevésbé ismert székesfehérvári református lelkész-költő, **Bódás János**.

Húsvéti hit

Bármit beszéltek, hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzelmes marad.
- Az Úr feltámadt! - vallja millió szív
s nem roskad össze semmi súly alatt.

Én sem hajlok hitető beszédre,
nagyképű bölcseknek nem hódolok,
de - tördelvén a titkok néma zárát -
csak azt hiszen, mit megtapasztalok,

De mit nem érzek vak, süket kezemmel
s hova nem ér el káprázó szemem,
lelkemmel látom azt, melynek, ha szárnyal,
s nem ér nyomába gyarló értelem.

Én hallom, mit sűg virág a virágnak,
bár hangjának fülemben nincs nyoma,
értem a tavasz illatos beszédét
s érzem Istent, bár nem láttam soha.

S bár győzött a bűn, mikor a Keresztről
lelkeket mosva hullt alá a vér,
mégis hiszem a Krisztus diadalát,
s tudom, hogy feltámadt, mert *bennem él!*

Ő áll mellettem könnyben és mosolyban,
amíg az élet rögit töröm
s nyugodtan küzdök, mert tudom, hogy vár majd
egy új élet s benn a mennyei öröm.

E hit vigasztal minden megtiportat,
özvegyet, árvát, sír felé menőt,
gyermeket vesztett zokogó anyákat,
s aki beteg is, ebből nyer erőt.

- Az Úr feltámadt! - vallja millió szív
s nem roskad össze semmi súly alatt...
- Bármit beszélnek hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzelmes marad!

Vasdinnyey Miklós

Anyakönyv

1998. első negyedében a plébánia a következő 42 tesvérünket temette el, akik közül sajnos csak tizen részesültek a betegek szentségében.

- 1, Dömösi Jánosné (72)
- 2, Mohl István (80)
- 3, Dr Arányi Emil (71)
- 4, Ágoston Dávidné (76)
- 5, Szemes Dávid (20)
- 6, Gorzó Ferenc (90)
- 7, Egyed Róbertné (82)
- 8, Dr Képes János (65)
- 9, Molnár Gábor (71)
- 10, Eisenmayer Tibor (81)
- 11, Burghardt Lászlóné (83)
- 12, Kisbabér József (66)
- 13, Farkas Iván (74)
- 14, Fehér Gyula (71)
- 15, Szabó Jenőné (69)
- 16, Horváth Árpádné (55)
- 17, Kristóf Károlyné (50)

- 18, Kis Farkas Szilveszterné (84)
- 19, Sasvári Béla (89)
- 20, Habinay Róza (84)
- 21, Gombik József (82)
- 22, Hány Kálmán (86)
- 23, Mozden Béla (72)
- 24, Major Józsefné (75)
- 25, Ferencz Jánosné (88)
- 26, Bakos Sándor (68)
- 27, Markhot Jenőné (81)
- 28, Varga József (89)
- 29, Telkes Ferencné (81)
- 30, Kovács Ferencné (86)
- 31, Breuer Dzsóné (73)
- 32, Bíró Jánosné (78)
- 33, Varga László (74)
- 34, Dr Dworschák Ernő (62)
- 35, Dr Somló Károly (79)
- 36, Magyar Károly (86)
- 37, Lejkó Vilma (78)
- 38, Egry Boldizsár (74)
- 39, Lajos Jánosné (78)

- 40, Dr Joós Józsefné (84)
- 41, Dr Lebó Erzsébet (86)
- 42, Csepek Alajosné (82)

A nagybőjtben 5 keresztelő volt templomunkban, az év eleje óta összesen 10.

- 1, Rohály Hanna Mária (1997.)
- 2, Prószéky Kristóf Gergely (1997.)
- 3, Borosnyay Virág Mária (1997.)
- 4, Seidl Máté Gábor (1997.)
- 5, Horváth Hanna Mira (1996.)
- 6, Nyilas Kristóf Péter (1998.)
- 7, Tarjányi Endre (1980.)
- 8, Budai Zsolt László (1997.)
- 9, Varga Benedek (1997.)
- 10, Lajos Andrea (1997.)

Az idei évben házasságkötés még nem történt a templomban.

A Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium

Az iskola 1927-29. között épült. A ciszterci rend ekkor kezdte meg az oktatást a Gellérthegy aljában, a Feneketlen-tóval szemben elhelyezkedő új gimnáziumában.

Bár 1948-ban az iskolát államosították és József Attiláról nevezték el, de a ciszterci szellem mindvégig megmaradt a diákok körében.

A rendszerváltás után, 1992-ben indult újra az első egyházi beiskolázású osztály. 1997. szeptemberében a rend jogilag is visszakapta az intézményt, amit most Szent Imre Gimnáziumnak hívnak. Szeptemberben beindul az első nyolcosztályos évfolyam is.

Az órarendben heti két hittanóra van és egy reggeli osztálymisa, amin kötelező részt venni. Ezen kívül adventben és nagyböjtben van egy-

egy lelkinap és a havi iskolamiséken is meg kell jelenni. Tanítás előtt és után az osztályok imádkozni szoktak. Szép szokás, hogy minden osztály védőszentet választ és a névadó ünnepségre meghívja a többi osztályt is. Az én osztályomnak Néri Szent Fülöp a védőszentje.

A diákok matematikát, fizikát, magyart, angolt és németet tanulhatnak emelt szinten. Második idegen nyelvként olaszt, franciát és latint lehet választani. Az első és második osztályosok órarendjében heti két számítástechnika óra is található.

A gimnáziumnak két torna- és egy erősítőterme van, amit a diákok a testnevelő tanárok engedélyével a tanítási időn kívül is használhatnak. Az udvaron egy foci- és három kosárlabdapálya is található. Ha jó

az idő, a testnevelés órákat itt tartják.

A tanárok nagy része fiatal, ezért mindig jó hangulatban telnek az órák. A ciszterci atyák hittant tanítanak, kivéve Kristóf atyát, aki magyart, latint és filozófiát tanít és ezen kívül osztályfőnök is.

Az iskola cserkészcsapata a 25-ös számú Szent Imre Cserkészcsapat. A diákok nagy része aktívan részt vesz a SZIE (Szentimrevárosi Ifjúsági Egyesület) által rendezett programokon: bálakon, bulikon, előadásokon és filmvetítéseken.

Plébániánkról többen is járnak ebbe az iskolába, például Bakos Kinga, Dézsi Krisztina, Mészáros Dóri, Simon Péter, Kakas Máté és Mózes Kati.

Szerdahelyi Anna 11. b

Liturgikus kieszótár – ünnepeink

A kereszténység legnagyobb ünnepe, húsvét után vagyunk. Gondoljuk át dr. Osztie Zoltán, a Rezső téri Magyarok Nagyszonya Plébánia templom plébánosa, a Veszprémi Szeminárium liturgika tanárának szavaival, mit is jelent az Ünnep, mit jelent keresztény módon ünnepelni.

„Először is fontos feladat, hogy tudjunk **szépen** ünnepelni, és erre megtanítsuk a következő nemzedéket is. Az ember élete éppen azáltal válik emberivé, hogy fölülelemelkedik a mindennapi munkán és gondjain, és mintegy kilépve világból az ünneplésben magasabb rendű közösségre talál Istennel és embertársaival. Megtapasztal és megvall egy másik világot, mely földi küzdelmeinknek értelmet és célt ad.

Az ünnep úgy jelenik meg az

ember számára, mint **isteni ajándék**. Az ünneplő közönség - Isten választott népe - Isten szeretetének bizonyosságait, az Úr történelemben végbevitt tetteit ünnepli. ... Az ünneplés egyben jelenvalóvá is teszi a múltban történetet, így válik hatékonnyá az ünneplők számára.

Az ünnepen az ember nemcsak megajándékozottként van jelen, hanem maga is áldozatot hoz: az ünnepnap esetében az időből áldoz. Ez annyira így van, hogy a „hostie” (áldozat) és a „feriae” (szünnap) szavakat az ókorban felváltva használták.

Az ünneplő ember öntudatlanul is a teremtő Istent utánozza, amikor ünneplésével kapcsolódik a természet rendjének ciklusaihoz. A periodikusan visszatérő ünnepekben az ember kísérletet tesz arra, hogy a **profán időt**

felszámolja, és egy **új időt** vezessen be.

A z ü n n e p l é s a z **örökkévalósághoz** tartozik. Az ünnepek, bár az időben folynak le, a vallásos ember meggyőződése szerint az örökkévalóságban mennek végbe. A mennyei és a földi liturgia összetartozik, az égi seregek és a földiek együtt zengik az Úr dicséretét.

Az ünnep egyik legfontosabb szerepe az ember életében, hogy közösséget alkot, illetve a meglévő közösséget szüntelen újraalkotja, életben tartja. Az emberi szolidaritás lényeges alkotó eleme. Mennyire így van ez, ha az ünnep középpontjában maga az üdvösséget ajándékozó Isten áll, ha a közösséget az Ő jelenléte formálja: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt. 18,20)

Lányok az oltár körül

Az előző számban az egyházközség ministránséletének kialakulásáról olvashattunk. A lányok oltárszolgálatára nem tekint vissza ilyen hosszú múltra, de már annak is majd' harmincéves történelme van.

1970 őszén a felső tagozatos hittanosok közül hármunkat választott ki Greksa Ferenc atya, hogy felolvassunk a diákmisén. Magunkra ölthettük a ministránsruhát, sőt az akkor már rég nem használt gallérokat is fölvehettük. Az asszisztenciával együtt vonultunk be, de a mise alatt végig a stallumban (a ministránsok ülőhelyén) maradtunk, és ez így maradt a továbbiakban is. Az első felolvasás után Greksa atya vendégül látott bennünket egy-egy pohár málnaszörpre, és amíg megilletődve kortyolgattuk, meg se fordult a fejünkben, hogy egyszer ebből helyi „történelem” lesz. Hogy akkor milyen visszhangja volt ennek az újításnak, nem tudom, gyerekek voltunk, nem foglalkoztunk ezzel.

A fiúkhöz hasonlóan mi is be voltunk osztva a misékre, hamarosan a latin nevet is kiérdemeltük. Vasárnap csak a diákmisén olvashattunk, hétköznap pedig azoknál az atyáknál, akik

megengedték. Akkor már működött Tihanyi Katalin vezetésével egy lánykollégium énekkaros, gimnazista és egyetemista lányok részére, ide kerültünk be legfiatalabbakként, immár többedmagunkkal. Később a kisebb lányokból alakult egy zsolttározó kiskórus is, ez lett a második lánykollégium. A kollégiumok összejövetelét, életét egy-egy felnőtt „felügyelte”: Pattantyús Erzsébet néni és Böhm Zsuzsa néni töltötték be ezt a tiszteletet. Sok szeretettel és türelemmel foglalkoztak velünk. Később újabb lánykollégiumok alakultak.

Greksa atya 1975-ös távozásával a lányok ilyen jellegű oltárszolgálatára is háttérbe szorult, olvasni ugyan lehetett, de beöltözni nem és a stallumban sem maradhattunk. Az áttörést a következő év hozta. 1976 júniusában szentelték pappá Nyíri Róbertet, aki egész nyáron itthon misézett. Az ő miséin már odaállhattunk az oltár mellé és a ministránsok feladatait is elláthattuk, beöltöznünk azonban nem lehetett, ezért ezeken a miséken a fiúk se vették föl a ministránsruhát. A civil ruhás fiatalok látványa viszont a híveknek nem tetszett, a lányokat pedig már nem lehetett „elűzni” az oltártól, így végül polgárjogot nyert a

lányok ministrálása.

1977-ben indult az első vegyes kollégium és ennek tagjai voltak azok az első lányok, akiket hivatalosan is ministránsá avattak. Még néhány évig azonban ünnepekkor és vendég pap, különösen püspök látogatásakor nem mutatkozhattunk. Aztán ahogy országosan is elfogadottá vált a lányok oltárszolgálatára, úgy rendeződött a mi helyzetünk is. Minden feladatot elvégezhettek lányok is, talán csak a keresztyvívő maradt mind a mai napig kivétel.

Sok ellenzője, de talán ugyanannyi pártolója is volt és bizonyára van ma is a lányok oltárszolgálatának. Felróják, hogy csökkenti a fiúk lelkesedését kiszorítván őket az oltár mellől, és ezzel csökken a papi hivatások száma is. Nem hiszem, hogy ezen múlik. Van, ahol még ma sem engedik, van, ahol megszabják a felső korhatárt.

Templomunkban a ministránsok között az arány körülbelül fele-fele. A hittanos kislányok számára manapság magától értetődő, hogy arra készülhetnek: jövőre én is ministráns leszek!

Lukács Krisztina

MINISTRÁNSVEZETŐ-KÉPZŐ BAJÓTON

A hagyományokhoz híven, nagybőjt második hétvégéjén, péntek estétől vasárnap délutánig tartó, ministránsvezető-képző tábor volt a bajóti plébánián.

Az előző évekhez hasonlóan idén is képviseltették magukat ifjú ministránsaink, - talán leendő ministránsvezetőink - Szerdahelyi Anna és Temesvári Anna.

Péntek este körülbelül 50 fős társaság gyűlt össze a csendes faluban. Ismerkedés és zsolozsma után édes volt a pihenő.

Szombaton délelőtt Kis Kálmán

előadását hallgattuk a személyiségtípusokról: Szkeptikus, szangvinikus, melankolikus vagy talán flegmatikus vagyok? Az érdekes elemzés után rövid kirándulásra mentünk az egyik főrendezővel, Attilával. Természetesen az előző esti esőzés miatt sáros cipőkkel tértünk vissza a „bázisra”. Ebéd után 10-12 fős csoportokban beszélgettünk közösségről, imádságról, a délelőtti előadásról, valamint arról, hogy miként kell ministráns-foglalkozást tartani.

Ezután Fülöp Ákos atya mondott szentmisét. Vasárnap reggeli után misére siettünk, majd Várnai Péter atya előadását hallgattuk az időbeosztásról:

A napom hány százalékát töltöm hasznosan, nem vállalom-e túl sokat?

Ezután takarítás következett. Amikor megérkezett az ebéd, a ház már majdnem ragyogott. Ebéd után a közös helyiségeket is kitakarítottuk, majd 3 órakor Bencével, a kapitánnyal együtt elhagytuk a HAJÓ fedélzetét.

-Gabriella-

„Szép ámulások szent városa, Párizs...” – világtalálkozásos élményeinkről

1997. augusztus 13-án hárman indultunk el plébániánkról a XII. Ifjúsági Világtalálkozóra, Párizsba. A program különlegessége az volt, hogy a franciák előtalálkozókat is szerveztek az egyházmegyékben.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye zarándokait Strasbourgban és környékén fogadták be, így mi egy Strabourgtól 25 km-re levő kisvárosba, Obernai-be kerültünk. Mint utóbb kiderült, az Obernaiben és a környező falvakban élő vendéglátó családok már hónapok óta készültek egy magyar busz fogadására. Minden napra közös programot szerveztek, melyek közül legemlékezetesebb talán az az elmélkedő zarándoklat volt, ami a közeli Mont Sainte Odile kolostorába vezetett. A hosszú és meglehetősen fárasztó túra után, melyet egyébként a minket befogadó család szervezett, jól esett megpihenni és egy kicsit imádkozni a kápolna csöndjében. Következő este mindannyian fogadáson vehettünk részt, ahol rövid műsorral köszöntöttek minket. Utána ismerkedni, beszélgetni lehetett a helybeliekkel. Az utolsó napon, vasárnap, a minket kísérő atyák és az ottani plébános együtt celebrálták az ünnepi szentmisét, este pedig megkóstolhattuk az elzásziak specialitását, a *tarte flambée*-t.

A sűrű program ellenére szerencsére arra is maradt időnk, hogy közelebről is megismerjük befogadó családjunkat. Sokat beszélgettünk a francia és a magyar kultúra hasonlóságairól és különbségeiről, és így kiderült, hogy igen sokat tudnak Magyarországról és Erdélyről is. Néhány nap alatt közeli kapcsolatba kerültünk, és a családi hangulatból egy kicsit félve vágtunk neki a mozgalmasnak ígérkező párizsi útnak.

Hétfőn este érkezünk párizsi, pontosabban versailles-i szálláshelyünkre, ahol szintén családoknál laktunk. Az első három nap reggelén utunk St. Denis katedrálisába vezetett. A helyszín megtisztelő volt számunkra, mert a legnagyobb francia királyok sírjainál ünnepelhettük Szent István királyunk emléknapját és hallgathattuk Balás Béla, Gyulay Endre püspökök és Márfi Gyula érsek úr elmélkedéseit.

A Párizsba érkező fiatalokat Jean-Marie Lustiger bíboros fogadta nyitószentmisével a Mars-mezőn. Ez volt a Szentatya fogadásának helyszíne is. A fontosabb rendezvényeken kívül a város minden pontján az Ifjúsági Fesztivál kisebb-nagyobb programjai várták a zarándokokat. Ennek keretében a mi egyházmegyénk a „Magyar szentek történelmi freskója” című

előadást mutatta be.

Még most is hihetetlennek tűnik, de láthattuk a Fény Városát, amelyről Babits Mihály így ír: „Messze szőke Szajna mellett feketül egy híres város / nappal ugyan feketül, de este, mint az ég sugáros...”. Bejárhattuk Párizs utcáit, azokat az utcákat, amelyeken Ady, Radnóti, József Attila és Illyés is oly sokat járt.

Párizst néhány napra óriási tömeg lepte el, a szervezők azonban megállták a helyüket: az étkezés és a közlekedés is gyorsan és gördülékenyen folyt. Egyedül a metró aluljárójában volt néha szűkös a hely, de ennek ellenére kellemes élményeink is fűződnek a föld alatt való utazáshoz. Sokféle emberrel ismerkedtünk meg és beszélgettünk.

A legnagyobb párizsi élmény persze a pápai mise volt, melyre már szombat reggel elindultunk. Ezen a délelőttön a zarándokok Párizs körül élő láncot alkottak, majd kísérták a longchamps-i lóversenypályára. Estefelé a Szentatya meglátogatta a virrasztókat, és megkeresztelt tíz katekumént. Még a lóversenypálya sem bizonyult elég nagynak arra, hogy az összes fiatal befogadja, ezért mi is arra kényszerültünk, hogy a környező Bois de Boulogne-ban aludjunk. Másnap reggel még többen érkeztek, és a szentmisén több mint egymillióan vettek részt... A szentbeszédben II. János Pál pápa arról a szentírási szakaszcól elmélkedett, amely a találkozó mottója is volt:

„- Mester, hol lakol?

- Jöjjetek és nézzétek meg!” (Jn 1, 38-39.)

A franciaországi időjárás végig tekintettel volt az eseményekre, ezért biztos mindenkinek jó érzést okozott, amikor megsiratta a Párizsból távozó fiatalokat.

**Bretz Annamária, Csiszér Dóra,
Szalacsi Szabolcs**

GITÁROS OLDAL

A szeretetnek nem az a lényege,
hogy mi szeretjük Istent, hanem
hogy ő szeret minket, és elküldte a
Fiát bűneinkért engesztelésül.

1 János 4,10

Mintha így lenne

Úgy akarok szeretni, ahogy a kis rovar
Csak hordok, s építek várakat,
Ha lábam néha összecsuplik, fölállok hamar
S utamban állót, gyilkolok százakat

Ha királynőm kedve telik - körberajongom,
Nevessem, táncolok a napnak,
Hő szerelmem, ha egy nászban is, de ontom,
Ha így látnak boldognak - halottnak.

Úgy akarok szeretni ahogy az állat,
Kin a gazdának van hatalma,
Szemem tompa, kített reménytől fáradt,
De ott ülök abba' a kanyarba'

Fogaimon vér csorog,
A támadónak vére,
S azon a hanton pusztulok,
Hol gazdámnak szíve.

Úgy akarok szeretni, ahogy az erdő,
Félve, tisztán, szélesen,
Bennem az útnak szépsége merengő,
De törvényem megvan élesen.

Égess meg - Kiirhatsz ha akarod,
Földre hull roppant törzsem könnye,
Száraz napba, föl a kezed tarthatod
De hús árnyékkal boldoggá ki tenne

M. Á. E.

Sötét az ég

F Fis hm

Fis⁴ Fis⁶
Sötét az ég immár három órán át,

em⁶ hm
és eső mossa a kereszt oldalát.

Fis⁴ Fis⁶
Anyá siratja meghaltak hitt gyermekét,

em⁶ hm
de titkon tudja, hogy eljön Istenként

G D A D
Alleluja, feltámadt, s köztünk él már,

G D
áldj meg, Uram, kérlek, engem,

A hm
bűnös szolgád

Ajtó, ablak zárva, meghalt a Remény,
eltűnt a Pásztor, a nyáj most fél,
de megjelenik Ő, és békét oszt nekünk,
velünk van az Úr, ki lehet ellenünk

Alleluja, feltámadt...

G ADhmG AD

||: Alleluja, alleluja :||

- Márc. 29-től a gitáros misék este 7 órakor kezdődnek.
- Gitáros füzet és akkordmelléklet még kapható a gitáros misék előtt és után az együttes tagjainál.
- Szeretettel várunk énekes és hangszeres fiatalokat közösségünkbe.

Bűn

A Mester egyik zavarba ejtő, de gyönyörű tanítása a következő

- Isten közelebb van a bűnösökhöz, mint a szentekhez.

Mindezt így magyarázta

- Isten az égben minden embert egy kis kötélnek tart. Amikor vétkezel, elvágod a kötelet. Isten újból összecsuplítja a kötelet, s ezzel kissé közelebb húz magához. Bűneid újból és újból elvágják a kötelet, Isten pedig minden újabb csomóval egyre közelebb és közelebb húz.

Anthony de Mello SJ A csend szava

Liturgikus naptár Nagyszombattól Szentháromság vasárnapjáig

Nagyszombat

Krisztus sírjánál imádkozik és elmélkedik a keresztyén hívő: „Lám, mily nagy volt lelkünk ára.” Büneink miatt szomorkodunk és életünk megújítására teszünk szent elhatározást, hogy ne legyen hiába szenvedése drága ára.

E napon nincs szentmise, szentáldozáshoz is csak útravalóként a haldoklók járulhatnak.

Húsvétvasárnap

A nagyszombati vigília szertartásaival s az ehhez kapcsolódó eucharisztikus ünnepléssel emlékezünk Megváltónk húsvéti diadalára, feltámadására. Beteljesedett a megváltás műve; Jézus végérvényesen győzelmet aratott a bűn és a halál felett.

A húsvétól pünkösdig terjedő ötven napot a feltámadás öröme és az ebből nyert reménység ragyogja be. Gyakrabban hangzik fel az örvendezést kifejező alleluja is.

A húsvét utáni vasárnapok közül kiemelkednek:

Fehérvasárnap

Egy héttel húsvét után. Elnevezése arra emlékeztet, hogy az ősegyházban e napon vették le fehér ruhájukat a húsvéti vigilán megkereszteltek. E nap tanítása és figyelmeztetése: lelkünk „fehér ruháját”, a megszentelő kegyelmet az ünnepi külsőségek elmúltával, a hétköznapok sűrű egyhangúságában is féltő gonddal kell őriznünk.

Keresztyén hitünkben - amely megújult életünk alapja - szilárdan ki kell tartanunk. A húsvéti titok átélése, a feltámadott Üdvözítővel való személyes, bensőséges találkozásunk segít bennünket ebben, amire Tamás apostol példája

is figyelmeztet.

Május 3. Jó Pásztor vasárnapja

Jézus, a Jó Pásztort ünnepejük ezen a napon. Ő életét adta juhaiért s megkeresi az elveszett bárányt is. Örök példaképe a „pásztori szolgálatot” választóknak. Ezen a napon papi és szerzetesi hivatásokért imádkozunk; különös buzgósággal kérjük Urunkat, hogy küldjön munkásokat „aratásába”.

Május 24. Mennybemenetel

Jézus beteljesítette földi küldetését; a földi dimenzió kötöttségeiből kilépve bevonul dicsőségébe. Végérvényesen bizonyítja, hogy legyőzte a világot: a gonoszság minden mesterkedése sem képes kérdéssé tenni diadalát.

Május 31. Pünkösöd

A Szentlélek eljövételének ünnepe. Jézus azt ígérte apostolainak: „nem hagylak árván titeket”. Megígérte a Vigasztaló Szentleket, aki végrehajtja hívei lelkében a megszentelődés nagy művét a világ végeztéig. Pünkösdkor beteljesedik ezen ígélet: a Szentlélek tüze „harcos hősökké” avatja a félénk apostolokat, világhódító erővé a „kisdéd nyáját”. Megszületik az Egyház. Benne, bennünk él és működik a Lélek s vezet kegyelmével Jézusunk útján az örök haza felé.

Pünkösöd napjával zárul a húsvéti ünnepkör.

Június 7. Szentháromság vasárnapja

E nappal kezdődik az évközi vasárnapok sora. Üdvtörténetünk jeles eseményeit immár összességében szemléljük, mint a Szentháromság egy Isten művét és szeretetének kiáradását. Az évközi vasárnapok során lelkünket újra és

újra kitarjuk üdvözítő Urunk felé, hogy kegyelmének sugara, megújító ereje minél mélyebbre hatolhasson, hogy ezentúl már „sem élet, sem halál el ne válasszon az Ő szeretetétől”.

Szentek ünnepei:

Április 23. Szent Adalbert püspök és vértanú, főegyházmegyénk védőszentje. Nemzetiségi korlátokon felülemelkedő, apostoli lelkületű főpap, buzgó térítője és apostola cseheknek, németeknek, lengyeleknek és magyroknek egyaránt. Tulajdonképpen Közép-Európa védőszentjeként tisztelhetjük.

Április 29. Sziénai Szent Katalin egyháztanító ünnepe. Évszázadok távlatából is sugárzó egyéniség: Katalin prófétai meglátással, a Lélek erejével eltelve - s nem saját érvénysülését hajszolva - segítette helyes irányba az Egyház hajóját a történelem kritikus időszakában.

Május 2. Szent Atanáz püspök. A keleti és a nyugati keresztyénység közösen tisztelt nagy szentje. A Szentháromság és Krisztus istenségének alapvető hitigazságait sok viszontagság és üldözés közepette állhatatosan védelmezte az ariánusokkal szemben.

Május 22. Szent Rita. Az áldozatos és buzgó lelkületű keresztyén családanyák példaképe és pártfogója.

Május 26. Néri Szent Fülöp. Karizmatikus nevelő, sok kallódó lélek megmentője volt. Fohászunk a Gondviseléshez, hogy napjainkban is küldjön hozzá hasonló vezetőket irányt tévesztett ifjúságunk számára.

Schimmer József

A Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

I. évfolyam, 4. szám 1998. húsvét

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Müller Ferenc, Schimmer József, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós
Ötleteiket, észrevételeiket várjuk a sekrestyében e célra elhelyezett dobozba.